

Na párty u Vojty

Na konci ministrantské schůzky přichází pan Váša. Pan farář ho vítá a předává mu slovo: „Kluci, náš Vojta bude mít 12 roků. Zvu vás všechny i s otcem Janem k nám na narozeninovou párty. Maminka nasmaží řízky. Pak budeme soutěžit na naší velké zahradě. Na svačinu rozsvítíme dort s 12 svíčkami, rozkrojíme jej a sníme. Pustíme si film, který má náš Vojta nejraději. Po volné zábavě se přesuneme k večeři. Bude raut z domácích výrobků.“

Pan farář radostně zvolá: „Tak to je nádherná pozvánka.“

Ministranti přikyvuji, ale nadšeně nevypadají. Proč? Vojtů totiž vesměs podceňují. Přitom dojíždí k ministrování z vesnice vzdálené od města 6 kilometrů. Buď ho k ministrování dováží tatínek autem anebo dorazí autobusem. Těší se, že až mu to rodiče dovolí, bude jezdit na kole. Je hodný kluk a nikomu nepřekáží. Nemá však žádného kamaráda, protože nemá mobil, a tak

se s ním není o čem bavit. Má mezi kluky pověst zaostalého kluka ze zapadlé dědiny. Proto ta vlažná reakce ministrantů na pozvání. Bez mobilových aplikací čekají hlavně starší kluci nudu a na nějaký film pro děti se netěší.

Na narozeninovou oslavu přijíždějí všichni. Nadšenému ministrantovi přeje

Ilustrace: Jiří Vánčura

pan farář. Předává mu nové oblečení k oltáři. Hoch má z dárku tak velkou radost, že si je hned obléká.

Oběd všem chutná. Nasmažené řízky křupou a pak se rozplývají na jazyku.

Otec Jan se ptá: „Kde jste koupili tak vynikající maso?“

„Porazili jsme mladého vepřáka.“

„Vy máte hospodářství?“ diví se pan farář.

Vojta předbíhá tatínka a sděluje: „Máme ještě dva vepře, krávu a býčka, slepice a králíky.“

„Amůžete nám je ukázat?“ ptá se otec Jan.

„Jistě,“ odpovídá hospodář a po jídle vede návštěvu do chlívků.

Vojta představuje všechna zvířata a návštěvníci žasnou, jak pěči o zvířata rozumí.

„Následuje lezení po stromech. Vojta se po větvích pohybuje jako veverka. Ostatní kluci se na nejnižší větev většinou ani nevytáhnou. A když ano, tak moc výš nevylezou. Vojtů všichni obdivují a za své ochablé svaly se stydí.

Dort je vynikající. Pak se všichni dívají na film „Misie“. Po jeho skončení zavládne ticho, do kterého Vojta vyznává: „Až vyrostu, půjdu také na misie. Stanu se knězem a budu všem vyprávět o Pánu Ježíši, jak nás má rád.“

Otec Jan je dojatý a ministranti hledí na Vojtů jinak než dosud. Dovedou si ho představit jako zdatného misionáře: kněze i ochránce slabých a pronásledovaných křesťanů.

JÁHEN JOSEF JANŠTA

BŮH SE MNOU

Můj brácha je dlouhodobě v nemocnici, modlí se za něho spousta lidí, včetně kněží a biskupů, ale pořád je nemocný. Proč ho Bůh neuzdraví?

Max, 16 let

Milý Maxi, musím říct, že to vlastně nevím. Umím si představit, že to přináší zklamání, bolest a možná i pochybnosti o tom, jaký Bůh je a jak funguje. Možná to přináší otázky, jestli Bůh poslouchá více biskupa nebo mě, nebo jestli záleží na počtu lidí, kolik se modlí?

S jistotou víme, že Bůh nerozlišuje sílu osobních modliteb lidí podle svěcení či polohy. Víme, že naši modlitbu slyší. Víme, že modlitba může především proměnit náš vztah s Bohem. Víme, že Bůh riskuje i to, že se na něho budeme zlobit. Víme, že mu můžeme pokládat všechny otázky, vyslovit před ním všechny pochybnosti, vyjádřit i veškerý svůj hněv a frustraci. Víme, že Bůh neslabil, že všechno utrpení a nemoci vyřeší

Foto: nimito - Adobe stock

jak ji našel i Job – Bůh je se mnou, a nikoliv proti mně, ani proti mému bratrovi. Ten proces může být dlouhý a v něčem i hodně bolestivý, ale nejde ho urychlit. Přeji ti hodně sil.

bratr Marek OPraem., nemocniční kaplan v Nemocnici Milosrdných sester sv. Karla Boromejského

Milí ministranti, je tu červen, konec dalšího školního roku. Někteří můžou namítnout, že na tom není nic tak zvláštního. A jiní zase, že do vysvědčení stále zbývá spousta času. Vždyť teprve teď se v některých předmětech rozhoduje o známkách na vysvědčení. Na druhou stranu, už teď můžeme celé prázdniny s radostí očekávat. Vždyť právě teď můžeme mít v duchu letošního jubilejního roku naději, že zrovna tohle léto bude pro nás nezapomenutelné. Prázdniny a poslední školní den jsou blízko, ale stále je máme celé před sebou a můžeme se těšit. Na dovolené, na kamarády, na babičku anebo třeba na smažák s hranolky. Cože? Taková hloupost? Určitě se najdou i takoví, pro které prázdniny začnou právě smaženým sýrem. A tak si dnes představíme právě rekordy ze světa sýrů.

SOCHA MYŠÍ SVOBODY

Jak by asi vypadala v myším světě Socha Svobody? Určitě by byla celá ze sýra. O sýrové sochařství se před sedmi roky pokusila Sarah Kaufmannová z USA. Ta z obřího bloku sýru čedar vytesala podobiznu aligátora, jak v kuchařské čepici připravuje krocana k obědu. Socha samotná byla vyšší než její autorka a dosáhla hmotnosti 1 415,6 kg, což zhruba odpovídá váze pěti opravdových aligátorů.

KAM SE HRABOU TVARŮŽKY...

V kategorii nejaromatictějších sýrů máme o vítězi rozhodnuto už od roku 2004. Vědci z univerzity v britském Cranfieldu tehdy sestavili speciální komisi 19 osob, která po dlouhém testování zvolila vítězem francouzský kravský sýr Vieux Boulogne. Tento sýr zraje 9 měsíců a jeho zápach nechali vědci posoudit dokonce i tzv. elektronickým nosem. Tedy zařízením, které umí vyhodnotit uvolňování molekul plynu. A sýr Vieux Boulogne plynu uvolňuje zaručeně nejvíc.

SKANDINÁVSKÁ CHLOUBA

Pokud jde o sýry, Norsko se pyšní nasládlým karamelovým sýrem zvaným Gudbrandsdalen. Ten se prodává v nejrůznějších variantách a Norové pro něj vyvinuli i speciální kráječ. Tento kráječ navrhl Thor Bjørklund a postupem času se stal takovým symbolem, že v roce 2015 vztyčili Norové na počest autora obří sochu kráječe. Skulptura stojí v norském lyžařském centru Kvitfjell a dosahuje výšky 7,79 m.

DAVID A...

„Těchto deset homolek sýra doneseš veliteli nad tisíci. Navštívíš své bratry s přáním pokoje a převezmeš od nich vzkazy.“ (1 Sam 17, 18) Přesně tento rozkaz stál na začátku biblického příběhu o Davidu a Goliášovi. Původním důvodem, proč šel David navštívit izraelské vojsko bojující proti Felištejcům, bylo doručení zásilky sýra, kterou veliteli poslal Davidův otec Jišaj. Jedná se o jedno ze 3 míst, která se v celé Bibli zmiňují o sýru. A co říká nám? Třeba to, abychom byli všímaví k malým a zdánlivě bezvýznamným úkolům. Nikdy totiž nevíme, jak moc může kousek sýra ovlivnit celý náš osud. A tak vám, kluci, přeji do prázdninového období, abyste byli všímaví i stateční jako král David!

CHYŤ MĚ, KDYŽ TO DOKÁŽEŠ!

Kutálení sýra na Cooper's Hill, tak zní oficiálně název velice zvláštního „sýrového“ závodu. Účastníci se při něm sejdou na vrcholku kopce Cooper's Hill v britském Brockworthu s jediným cílem – chytit kolo sýra vážící téměř 4 kg, které organizátoři nechají při závodě kutálet dolů. Samotný kopec má však sklon 50 %, což dělá ze závodu opravdu nebezpečnou podívanou. Kromě toho však tento závod drží primát jako nejstarší podobný závod na světě. A nebojte, pokud se sýr nepodaří žádnému z účastníků chytit, bere vítězství ten, kdo se dostane dolů nejdřív.

Běh za kutálejícím se sýrem